

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdajah, in sicer: vsak torek in petek, izdaja za Gorico opoldne, izdaja za deželo pa ob 4. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s kako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejema ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6.—
pol leta 3.—
četrt leta 1.50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vsako leto gld. 1.20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu d'ella Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Izdaja za deželo).

Uredništvo in odpravnštvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadstr. zdej. — Urednik sprejemlje stranke vsak dan od 11. do 12. ure predpoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

Neplačanih pismen ne sprejemlje ne uredništvo ne upravništvo.

Oglasi in postavnice
se računijo po petit-vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovensko knjižnico“, katere izhaja mesečno v spopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsako leto 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računijo po 20 kr. petit-vrstica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

—>>> Bog in narod! <<<<

«Gor. Tiskarna» A. Gabršček (odgov. J. Krmpotič) tiska in zal.

„Goriška ljudska posojilnica“.

Ta naš prvi denarni zavod v deželi je imel v nedeljo svoj redni letni občni zbor. Vsak Slovenec v deželi se mora veseliti krasnega napredka te naše posojilnice. Evo kratko poročilce o računih preteklega leta:

Denarnega prometa je bilo v tem letu	gld. 818.361-96
v letu 1896.	„ 506.864-01
tedaj leta 1897. več za	gld. 311.497-95
Deležev je bilo koncem leta 1896.	3120
tekom leta 1897. vplačanih	1007
vsega: 4127	
izplačanih pa	444
ostalo tedaj koncem leta 1897.	3683 à gld. 10 gld. 36.830-—
Stanje hranilnih vlog koncem leta 1896.	gld. 263.023-04
v letu 1897. se je vložilo na novo	„ 243.965-70
vsega	gld. 506.988-74
izplačalo pa	„ 138.158-35
je ostalo vloženih	gld. 368.830-39
Izposodilo se je leta 1897.	gld. 176.512-78
in vrnilo na posojila	„ 66.855-84
stanje posojil se je torej zvišalo za	gld. 109.656-94
preostanek iz leta 1896.	„ 308.216-90
in so znašala zadrušnikom dana posojila dne 31. decembra 1897. gld. 417.873-84	
Rezervni zaklad je znašal koncem leta 1896.	gld. 12.845-64
prirastlo v letu 1897.	„ 395-84
vsega	gld. 13.241-48
Po predlogu ravnateljstva se od čistega dobička za 1897. l. priklopi rezervnemu zakladu	„ 2.700-—
torej rezervni zaklad 31. decembra l. 1897. znaša	gld. 15.941-48

Hranilnih knjižic je bilo izdanih do konca l. 1897. lepo številce 1196. Od teh je še vedno v rabi št. 1 z vlogo gld. 9967-02. To knjižico nadkriljuje gledé na vlogo edino še št. 745 z gld. 32.196-40. V obče je na mnogih knjižicah prav lepih zneskov. Od prve stotice (1-100) je bilo veljavnih še 18 knjižic, od druge stotice (101-200) še 32, od tretje še 29, od četrte še 38, od pete še 58, od šeste še 52, od sedme še 63 itd.

Kakó se je razvijal ta naš znameniti denarni zavod od leta do leta, naj kaže ta-le pregled o stanju in poslovanju za celi obstanek posojilnice, t. j. od dne 1. junija 1883. do dne 31. decembra 1897:

Poslovno leto	Deleži		Hranilne vloge		Posojila		Rezervni zaklad		Promet	
	gld.	kr.	gld.	kr.	gld.	kr.	gld.	kr.	gld.	kr.
I. 1883										
II. 1884	4745		3816		7855	—	75	02	22026	67
III. 1885	4110		5786	63	10769	—	200	39	15948	63
IV. 1886	7080		15063	51	22987	50	413	07	36983	36
V. 1887	8610		28603	96	39518	24	895	57	67350	78
VI. 1888	10670		31970	77	45353	74	1466	48	63406	77
VII. 1889	13880		47104	57	65558	79	2356	51	92886	24
VIII. 1890	15870		58990	84	81502	58	3399	14	103603	60
IX. 1891	16400		62338	44	88882	35	4937	64	90463	35
X. 1892	18560		77572	26	101014	60	6492	64	115629	39
XI. 1893	19530		94519	40	126393	19	8142	64	158293	08
XII. 1894	21260		109552	09	145761	16	9801	64	150182	17
XIII. 1895	26660		165033	43	195380	86	11376	14	255861	23
XIV. 1896	31200		263023	04	208216	90	12845	64	506864	01
XV. 1897	36830		368830	39	417873	84	15941	48	818361	96

Opozorjamo, kakó po malem je napredovala posojilnica prvih 10 let. Takó je bilo še l. 1894. prometa le gld. 150.182-17, ki je poskočil v treh nadaljnjih letih na gld. 818.361-96. — V letu 1898. pa bo gotovo nad milijon prometa; hranilne vloge bodo znašale gotovo pol milijona. — Prav čudno je rodoljubu pri sreči, ko pogleda, kakó neznatno so rastle hranilne vloge prva leta; a kolikó veselje, ko vidi, da v zadnjih treh letih so se kar potrojile. Veliko je še našega denarja po tujih zavodih. Ta denar se rabi često proti nam! — Rodoljubi, spametujte se, delajte na to, da bo vsak novec vložen v slovenske zavode!

Da je naša posojilnica zadnja leta takó krasno napredovala, je zahvaliti pač v prvi vrsti modro vodstvo, skrbno in požrtvovalno ravnateljstvo, njemu na čelu g. dr. H. Tuma! Zaslugam priznanje! — Ali tudi slovensko ljudstvo se čedalje tesneje oklepa posojilnice. Takó naprej! — Končno si laskamo tudi mi blado zavest, da smo izpolnili v popolni meri svojo dolžnost in pomagali zavodu z vednim opozarjanjem nanj in z vrednim ocenjevanjem njega velikanske vrednosti za Slovence na Goriškem. To smo delali nekako po načrtu posebno zadnja štiri leta in ne brez uspeha. Takó smo tudi mi v polni zavesti deležni vesolega napredka naše posojilnice.

Dosedanji udje ravnateljstva so tiskani pod bilanco na četrti strani.

Socijalno in gospodarsko vprašanje.

IV.
(Konec).

Najbolj pa meni ugaja ideja, da se osnuje nekaka gospodarska centrala. Slovenski časopisi so že marsikaj — vedar še premalo — razpravljali, da bi se osnovalo nekako delniško društvo z namenom, pospeševati veleobrtni mej Slovenci. Le žal, da ta ideja ni našla ugodnih tal mej nami. Ako se napravi gospodarska zveza, ho morala dotična seveda razširiti svoj delokrog na vse slovenske pokrajine, ker snovati tako zvezo samo za Kranjsko, bi ne imelo splošnega smisla. Še boljše pa bi bilo po mojem mnenju, zasnovati samostojen zavod, kateri naj bi potem snoval podružnice, kjer se pokaže potreba in s takim delokrogom, kakoršen bi bil naš potreben. Glavni namen takega zavoda bi bil, skrbeti za pomnožitev narodnega premoženja, a v njegov delokrog naj bi spadalo to: iskati sredstev, s katerimi bi bilo možno razbremeniti slovenski kmetijski stan, ter posredovati nakup in prodajo izdelkov in pridelkov v interesu tega stanu; varovati gnotne koristi slovenskih delavcev v domovini in izven nje; podpirati slovenske delavce gnotno in skrbeti za njih večjo izorniko. Osnoval naj bi se poseben oddelek za slučaj bolezní, onemoglosti in starosti. Društvo naj bi dalje osnovalo samostojen oddelek, ali za življensko zavarovanje, ali pa stopilo v zvezo s kako obstoječo zavarovalnico, pospeševalo naj bi dalje društvo snovanje obrtnih zadrug v svrhu podpiranja male obrtni.

Dalje naj bi društvo ustanavljalo in pridobivalo razna obrtna podjetja, kakor tovarne, rudnike i. t. d. v domovini in izven domovine, nakupovalo gozdove, zemljišča, sploh posestva v domovini in izven iste ter prevzemalo v izvrševanje razna dela, kakor posekovanje gozdov, izdelovanje cest in železnice i. t. d. Delokrog takega društva bi bil torej jako obširen in morda bi se zdela ta ideja v celoti marsikomu neizvedljiva. Po mojem mnenju bi bilo treba le trdne volje in vstrajnosti — vse to bi se lahko zgodilo. Kmetijskemu stanu bi zamogla zadruga koristiti v prvi vrsti s snovanjem gospodarskih zadrug, pa tudi sicer bi se dalo gotovo marsikaj storiti za njega zboljšanje, v prvi vrsti tudi s prirejanjem poučnih tečajev za posamezne stroke, istotako naj bi se delovalo za zboljšanje stanja malih obrtnikov.

Varovati gnotne koristi slovenskih delavcev ter skrbeti za njih večjo izorniko, bilo naj bi meje najvažnejšimi nalogami takega društva. Koliko tisoč in tisoč slovenskih delavcev je razkropljenih po celem svetu, in kolikó stotin se jih seli vsako leto na vse štiri strani sveta. Ali bi ne bilo možno vse te delavce združiti in organizovati? In dalje, ali bi ne bilo možno takemu društvu prevzemati v izvrševanje raznih del, kakor posekovanje gozdov, gradnjo železnice, cest itd.? Društvo bi dalo tako delo izvršiti seveda po slovenskih delavcih in le tem bi prvič zagotovljen bil pošten zaslužek ter s pomočjo organizacije, o kateri sem govoril zgoraj, tudi brezskrbna starost.

Isto, kar velja gledé prevzemanja raznih del v izvrševanju, velja tudi gledé lastnih podjetij, a pri obojih bi bilo treba le resne volje in vse bi se dalo napraviti.

Kar se tiče nakupovanja zemljišč v domovini, bi se s tem zabranil tujcem dohod v naše dežele, a ob enem naj bi društvo nakupovalo zemljišča v drugih delih sveta, potem naseljevalo tam Slovence. Seveda bi se moglo pri tem gledati na to, da bi se nakupilo več sveta skupaj, da bi se lahko

naselilo v enem kraju večje število rojakov. Takó bi bila torej dosežena tudi organizacija naših izseljencev; dosegle bi se slovenske kolonije in stem bi bil zagotovljen pol za razpečavanje naših obrtnih izdelkov. Delokrog takega društva bi bil torej res obširen, naloga velikanska, in morda se vidi marsikomu celi načrt neizvedljiv, toda treba ni drugega nego vstrajnosti, resne volje, in vse to bi se lahko zgodilo. Seveda bi ne bilo mogoče začeti takaj na veliko. Dosti bi bilo, da bi bil za enkrat narejen začetek, da bi bil postavljen temelj društvu s tako obširnimi delokrogom, četudi le z nekaj tisočaki. Ko bi bil začetek storjen, in bi bilo vodstvo v pravih rokah, bi društvo gotovo vspevalo, a bolj ko bi se razvijalo, bolj bi se lotevalo kakih večjih podjetij. Ko bi pa tako društvo močno postalo, bila bi s tem že zagotovljena boljša bodočnost našemu narodu, bil bi postavljen temelj boljšim gospodarskim in zdravim socijalnim razmeram mej nami. Z eno besedo: v takem društvu je naša narodna in gospodarska rešitev, ono bi bilo sposobno v teku nekaj desetletij razmere tako urediti, da bi mej nami ne bilo več socijalnega vprašanja in da bi naša narodnost ne bila več v nevarnosti.

DOPISI.

Iz Brd. — Starašinstvo županije Kojško v Kozani je dne 5. maja enoglasno sklenilo, da pristopi k društvu „Solski dom“ kakor ustanovnik ter vplača 100 gld. v dveh obrokih. Živio! Naprej še druge županije!

Prav je, briskim nesrečnim gospodarjem pomagati s posojilnicami, da se rešijo suznosti. Nadejamo se, da iz posvetovanj pride še do uresničbe.

Most čez „Reko“ pod Dobravem je dokončan; hvala Bogu! Veliko prošenj in pritožb se je odposlalo v ta namen, a zdaj stoji.

V Brdih se močno poganjajo tudi za nove ceste; zdaj gradijo cesto, prav položno, od skladovne na Vrhovlji skozi Krasno, Višnjevok in Drnovok do druge skladovne pod Dobravem. Ta cesta bo zelo koristna občinstvu; zato lepa hvala tistim, ki jo pospešujejo!
G r a d e n s k i.

Iz Komnu, 4. majnika. „Dneva nam pripelji zar“. Gregorčič. — Lep majnik imamo. V naravi se je vzbudilo novo življenje. Nemški pesnik je pel: „Novo klije spet življenje, vse na novo spet se očivi“. In zares, narava se je vzbudila v novo življenje, vse je ozelenelo; gozd, travnik, polje. Vse je v cvetju; slavec poje, kos — ta narodna ptica — prepeva svojo milo otožno, pa tudi veselo pesem tam v gaju v tihem mraku.

Tudi v naši „metropoli“ klije v narodnem obziru novo življenje. Pričelo se je daniti. Ne smem sicer trditi, da nismo narodno že zelo probujeni, a vendar ne še v isti meri, kakor bi se moglo in smelo zahtevati v „rezidenci spodnjekraškega globusa“ — v lepem Komnu.

Res je, da se vsak po svojem stanu trudi, kolikor mu dopuščajo moči in čas ter gnotne razmere, da deluje v prosep napredka. A to se godi le pri posameznikih, pri omikancih; večina preprostega naroda vendar pri tem nima deleža. — Z veliko radostjo se je tedaj pozdravljala sprožena misel, da napravi tukajšnje „Bralno in pevsko društvo Lira“ veselico na 1. dan maja t. l., katere čisti dohodek bi bil namenjen „Solskemu domu“ v Gorici in — kateri je bil namen — vzpodbujenje narodne zavesti.

In zares se je tako zgodilo v nedeljo, 1. dan majnika, kajti priredilo je omenjeno društvo kaj krasno narodno veselico na dvorišču gospe Viktorije Baneljeve. Tako se je izpolnila nam že dolgo gojena želja, da se v prosep „Solskega doma“ kaj ukrene, kar se je tudi zgodilo v veliko radost in odusevljenje vsega naroda.

Lep, krasin dan je bil v nedeljo, 1. majnika. Navadno se porablja 1. dan majnika za izlete v prosto naravo. In temu dosledno

je došlo na veselico iz vseh krajev prostrane naše domovine jako mnogo ljudstva. Ves Kras je bil zastopnik in došli so gosti iz Trsta, Gorice, Sezane, Tomaja in od drugod, a največ je bilo vrlih Nabrežincev, s katerimi so došli tudi njih izbrani pevci z vrlim pevovodjem, g. Avg. Tanceom. Videli smo tudi vrle rodoljube s Proseka, tržaške okolice in vipavske doline. Tudi voditelj okoličanskih Slovencev, naš simpatični vitez Naberger, je bil prisoten. Hvala vsem!

Slavnostni prostor, dvorišče gospe Viktorije Bandeljeve, kakor tudi oder, so bili jako ukusno ozajšani s smrečjem, zelenjem, maji in zastavami. Na odrovem zastoru je bila velika rudeča lira z napisom: «Dneva nam pripelji zar!» — Slavnosti, ozioroma veselice, se je udeležilo nad 2000 ljudi iz vseh slojev naroda. Toliko naroda nismo že dolgo skupaj videli, kajti prostorno dvorišče je bilo nagnječeno.

Točno ob 4. uri popoldne je pričela zabava. Uniformovana nabrežinska godba pod vodstvom kapelnika, g. Majcena, je zasvirala nekaj patrijičnih komadov in zastor se odpre ter predsednik društva, gospod Josip Kovačič-Ivanov, pozdravi navzoče s krepko donečim glasom. Reči moram, da je kot novice govoril prav dobro in s popolnim vspehom. — Po dovršenem govoru je godba vrlo-dobro zasvirala «Naprej», kar je navzočeno občinstvo z vseh strani oduševljenostjo pozdravilo. — Potem so se izvršile vse programovne točke, kakor jih je «Soča» objavila, jako točno in dobro. Seveda bi lahko tu in tam omenil malenkostne nedostatke, pa to oprostim, ker je večina igralcev privrat nastopila na odru, «ki pomeni svet». — Pesmi: «Za dom med bojni grom», «Pomlad», «Pogled v nedolžno oko», «Slovo od domovine» in «Bajna pjesma» so precej dobro peli domači pevci pod vodstvom takajšnjega učitelja, g. Al. Šoneca. Kaj dobro so peli četverošpev (Avg. Tance, I. in Al. Šonec in Zorzi) «Pogled v nedolžno oko». Najbolj pa je ugajal mešan zbor «Slovo od domovine» (Besede Janko Lešana in napev Avgusta Lešana), kateri se je moral na občno željo ponoviti. Tudi deklamacija «V pepelnih noči», katero je deklamovala učiteljica ženskih ročnih del, g. M. Kovačič, je ugajala in napravila dober utis. Igro «Strup» so predstavljali lepo; vse igralke in igralci so dosegli ugoden vspeh. — Med posameznimi točkami je igrala nabrežinska godba slovanske komade, kateri so bili vselej z velikim navdušenjem sprejeti.

Po izvršenem programu je začel ples na 22 korakov dolgem in 16 korakov širokem «brejarju», ki je trajal z veliko vstrajnostjo do belega dne. — Med tem časom se je gostilničarka, gospa Viktorija Bandel, potrudila, da je vsestranskim željam gostov po moči ustrezala.

Prilično moramo izreči srčno hvalo gospodu Avg. Tanceu, nabrežinskemu učitelju in pevovodji, da je v četverošpevu «Pogled na nedolžno oko» tako rekoč v zadnjem trenutku prevzel glas prvega tenorja namesto obolelega gospoda-pevca; svojo zadačo je jako častno in v obče zasluženo priznanje izvršil. Istotako moramo se zahvaliti g. pevovodji, Al. Šonecu, pevčemu in pevkarju, osobito onim iz Tomaja (družina Šonec), ker so nam priredili lepo petje! — Čast in hvala pa vsem, ki so pripomogli k tako krasni veselici in prospeh «Solskega doma» v Gorici! — Po odbitih stroških je ostalo 100 gld. (sto goldinarjev), kateri se odposljejo za «Solski dom» na nerodajno mesto. Vsa čast takemu rodoljubju!

1. dan majnika je bil tedaj za nas slovesen dan! «Z združenimi močmi» smo se potrudili, da dobi «Solski dom» lep prispevek za stavbo. — Ta srčna želja se je izpolnila in tako smo radostni končali to veselico. Komenci smo častno izpolnili svojo dolžnost in «Bralnemu in pevskemu društvu Lira» moramo čestitati na lepem vspehu. — Ono društvo se je potrudilo v probujenje svojega naroda z jekleno vstrajnostjo.

Velikega veselja presunjeni zahvaljujemo se konečno vsem udeležencem in sodrušnikom naše veselice! Naj Bog vsegamogočni blagoslovi naše in vaše delovanje v napredek našega milega nam naroda slovenskega!

Kličem tedaj z našim Gregorčičem: «Dneva nam pripelji zar!» Taborski.

Iz Ajdovščine. — V nedeljo, dne 15. t. m., pride vrlo pevsko društvo «Skala» iz morskega Sv. Križa v naš trg. Tu priredi isto popoldne s pomočjo ajdovskih pevcev in ajdovsko-sturskih tamburašev koncert na dvorišču g. Fr. Bratine, in sicer ob vsakem vremenu. Vspored obeta prav mnogo umetniškega užitka.

Mi od srca pozdravljamo svoje brate po krvi, kličoči jim: Dobro došli! Z bratovsko ljubeznijo hočemo objeti vas, vas od vseh najbolj zapuščene, med vsemi brati od ljutega sovraga najbolj preganjane. Tolaziti vas hočemo in navduševati se hočemo mejsebojno za svetlinje svetle naroda svojega, užigajoči si pogum za vstrajanje in zapričetih borbi, iz katere morajc zmagonosno stopiti pred svet sinovi Slave! Na veselo svidenje! — Mi Ajdovci pa pripravimo se na dostojen sprejem vrlih naših bratov, naših prednjih straž v narodni borbi. Naj jim bo bratski sprejem v dokaz, da niso sami, da je za njihimi brezbrojna vojska bratov prisegajočih na isti prapór Slave. Čujemo, da se potrebno

ukrepa, da Ajdovščina odene istega dne praznično odelo, da počasti dostojno narodne mučenike, kateri so bili pred letom dni vsled sovragovih spletk v železja uklenjeni, v temne ječe vrženi, kateri se imajo svojcev, ječečih v zaporih, vse radi tega, ker so branili pravice rodu, jezika svojega. Prosimo tudi vrle okoličane, da pridejo v nedeljo mnogobrojno v Ajdovščino, da jim stisnejo bratske roke.

Lokavčani, Sv. Križani, Brejci, pridite vsi! Rihenberg, Selo, Črniče in druga sela eastnega imena, pošljite svoje zastopnike! Kranjska stran se istotako gotovo mnogostevilno odzove našemu pozivu ter prihiti pozdravljat brate svoje. Na veselo svidenje v nedeljo 15. t. m. v Ajdovščini!

Ljubljana, 8. majnika 1898. — Bridka žalost me preseže, ko se sponamim domovine — tukaj v Ljubljani; zares, odkar opazujem to ljubljansko narodno življenje in štejem grehe, ki si jih nalaga na svojo domoljubno vest velik del ljubljanskega sveta, me je že stokrat prišla sveta jeza in v globoki ogorčenosti sem vskliknil: «Ali je ta mlačnost, popustljivost, nemarnost, nepremišljenost, mogoča dandanes, ko se je toliko sveta zaklelo zoper nas?» Gnjlubo domačih razmer čutim tem bolj, čim bolj se nam zdi vsaj iz daljave razvoj narodne zavednosti tava dolh ob bistri Soči, kjer neustrašeno dviga zastavo Slovanstva «Soča» i. t. d.!

Kamorkoli se ozreš v Ljubljani, povsod «se ti tuj svet odpre»; prodajalnice imajo ali samo nemške napise ali dvojezične — koliko jih je samo slovenskih? Celó slovenski trgovci imajo le nemške napise — in časopisje, kje si ti? In privatna agitacija, kje si ti? Berite «Sočo» in «Primorca»!

Pa kaj bi ljubljanski nemški trgovci ne kazali pravega svojega lica, zakaj bi se skrivali s svojim nemštvom? Saj vrve vrste slovenskih mož in žen: vsak dan k njim in marsikatera dama je srečna, če sliši «küß die hand» — ne gleda na to, da teče ta denar, ki ga nosijo v blagajne nemških trgovcev, najmanj v nam sovražno roko «kranjske hranilnice» ali pa še drugam! In slovensko časopisje, kje si ti s svojo agitacijo? Berite «Sočo»!

Pa kaj bi se ne ponašali ljubljanski Nemci s svojim blagom, saj jih več niti slovenskih konkurentov nima; kje je primeren konkurent Recknageln, Kendi itd.? Kje je elegantnejša prodajalnica otroških oblek, ki bi se mogla meriti z ono nemško v «Žilovskih ulicah»? Zares, trpko se mi je storilo pri srcu, ko sem hotel svojemu otroku kupiti obleko, — pa se mi pove, da ni slovenske prodajalnice! Kje si časopisje, ki bi opozarjalo na vsak pomankljaj ter bi iskalo izpolnila? Berite «Sočo» in «Primorca», ki vstrajno iznanjata nove slovenske trgovine in obrtniška podjetja v Gorici, ki so še potrebna, ali so se že ustanovila. Slovensko časopisje v Ljubljani ne izpolnjuje svojih narodnih dolžnostij!!!

In naši narodnjaki! Najboljši so vpisani v «Casino», kjer se kula strup za nas, — drugi nimajo toliko zavednosti, da bi denarja svojih tašč, starih ženic, ne puščali v kranjski hranilnici, — tretji se poročs s hčerjo takajšnjega Nemca in pri tej priliki ne upa izpregovoriti ne ene slovenske besede med gosti, njegova «labudnica» je visoko nemška, le častili gospod župnik Malenšek je jedini med vsemi pri pojedini navzočimi Slovenci govoril od začetka do konca slovenski. — Čast vrlomu duhovniku, ki ne klečeplazi v babji oslastnosti po preprozah tuje elegancije! In to je bila poroka slovenskega uradnika! Drugi gospodje — z visoko izobrazbo — govore med seboj po uradnih in po ulicah zvečine nemški ali vpletajo tujščino med slovenske besede, kakor one ljubljanske, ki začenjajo stavek slovenski, končujejo pa nemški — ne premišljaje o tem, ali so tič ali miš! Gospodje narodnjaki! Vaš dobri ali se mladi znanec usoja si Vas opozarjati na to Vašo dolžnost, da z lastnimi pregledami ljubljani ne dajate bolj tujega lica, kakor ga že ima — zlasti po nečimernosti ljubljanskih dam!

Bojkot na tiste slovenske ali nemške gospe in gospodične ljubljanske, ki bivajo dolgo časa v Ljubljani, a se ne znajo slovensčine, — zakaj toliko priliznostnosti! Moško odločen značaj si pridobi povsod spoštovanje! Kako vest more imeti oni narodnjak, ki v svoji rodbini govori tuj jezik — ali ni sredi med ljudmi povod sam? Če Slovenka pride v Gradec, vsaka se priučí brz tamošnjega občevalnega jezika in Nemka bi se tukaj ne? Dvajset let živi v Ljubljani, pa še ne zna slovenski — seveda, saj je ne sliši, ne ljube slovensčine, gospodje se v svoji ženski udvorljivosti čutijo nakrat v Berlinu. To so gnjile razmere, da se Italijan v Ljubljani prej nauči nemški nego slovenski!

Srce me boli, ko zapisujem ta-le slučaj! Oče gre s svojimi otroci na izprehod in govori z njimi nemški, kakor jih je navadila mati — ko pa zagleda mene, obrne govorico slovenski — o tužna mi majka! Želim, da bi izprevidel to napako oni gospod, ki ga sicer globoko spoštujem!

Kdor koli pride iz Gradača ali z Dunaja novo Nemko in je tako slab, da si ne upa upivati na ženo, — preobračati v Slovenko je ni treba, ker bi bilo neznačajno — ali neutraliteta in slovenski občevalni jezik, — na tega morajo pritiskati odločneji in nezaslepljeni prijatelji.

Še vedno mislimo, da je Slovenka nemikana, če nemski ne zna! Kaj pa, če namesto nemščine zna hrvaščino ali češčino ali ruščino? Kaj pa nam pomaža nemščina, če je nje slovenščina za nič in nje srce pušto polje? O predsotki!

In slovensko časopisje ne stori nič! Boljše so «skandalozne afere» nego živahni, temperamentni opomini po «Soči» in «Primorcu», kaj ne? Z ozirom na to je neki odlični slovenski mož, ki je za narod svoj storil več nego vsi «Narodovci», a ne stoji pri nobeni stranki zaklet, rekdel, da je «Slovenski Narod» največji nemški list! (— Oprostite, huda sodba! Gotovo jih «bimo zdaj mi s cepcem po hrbtu!» — Uredn.). Bogokletno se mi je zdelo, ko je isti list z blazirano onemoglostjo smešil idealizem «Soče» o kranjski «spravi», in novega našega skofa pozdravil v svojih predalih — kot svojega nasprotnika! — Prihodnjic več! S. S.

Domače in razne novice.

Pravila «Vipavske železnice» so potrjena z odlokom z dne 30. aprila t. l. st. 1161.

Veletreze g. Fran Kalister v Trstu je pristopil kot pokrovitelj «Solskemu domu» s 1000 gld., katere je že prejel društveni denarničar. (Uradni izkaz doneskov za «Solski dom» prinesemo prihodnjic.)

† **Jakob Obersnel**, posestnik v Divači, mnogoletni naš naročnik, je umrl danes. Pogreb bo v nedeljo 15. t. m. V. l. n. m. s.!

Starašinstvo v Kobaridu je tudi sklenilo, da pristopi občina kot ustanovnica «Solskemu domu» in plača 100 gld. v dveh obrokih letom enega leta. — Slava!

«Goriška ljudska posojilnica» — K poročilu na prvi strani opozarjamo še na bilanco na z a d n j i strani. Številke naj govore. — Občni zbor je bil kaj številno obiskan. — Od čistega dobička se je razdelilo v dobrotne namene: 200 gld. «Sloginim zavodom», 25 gld. istim za knjižnico, 50 gld. «Sokolu» za telovadno in glasbeno orodje. — Posojilnica je pristopila kot pokroviteljica «Solskemu domu» s 1000 gld., katere plača v štirih obrokih.

Novo ravnateljstvo je sestavljeno takole: ravnatelj dr. H. Tuma, njegov namestnik dr. Fr. Kos, denarničar Andrej Kopač, tajnik Miros. Premrou, preglednik Franjo Ferfila. — Nadzorstvo: predsednik dr. Aloj. Franko, tajnik Andrej Gabrček, udje dr. Andr. Lisjak, prof. Ivan Bernuš in Ivan Dekleva. — Vse stare določbe o deležih, hranilih in posojilih veljajo tudi zanaprej.

Nepotreben odpor je vzbudil «P. L.» med Lahoni z navetom, naj bi Slovenci svečano sprejeli novega kneza in nadškofa ob dohodu v Gorico. «Corriere» že pozivlje mestni zastop, naj se uprč itd. — Nepotrebno je bilo prvo, kakor je drugo. — Slovenci bi naredili novemu nadškofu, ako bi ga oduševljeno pozdravljali kot svojega moža, le krivico in pa sitnosti z Italijani, katerih ni zaslužil. — Zatò je pač najbolje, ako ne uprizarjamo prav nič izrednega, marveč prepustimo sprejemanje listim, katerih se v prvi vrsti tiče, bodisi vsled dolžnosti ali uljudnosti.

«Zavarovanje goveje živine». — Z ozirom na notico v zadnji številki «Prim. Lista» od dne 10. t. m. javljamo, da so se vložila pravila «Zveze društva za promet, rejo in zavarovanje živine» pri c. kr. nameštništvu v Trstu, da jih potrdi. Slednje je pa ista vrnila z odlokom z dne 17. februarja t. l. st. 8146. Proti istemu se je že napravil utok in upamo, da bodejo pravila v kratkem potrjena, na kar začne zveza svoje delovanje. — Upamo, da bodo gospodje s tem naznanilom zadovoljni in da bodo takó rešeni skrbij o snovanju take «Zveze», ki je delala in morda bo še odboru velike preglavice. — Dostavljamo, da rešitev je bila — nemška. To bo morla groftu Thunu zopet le «posamičen» slučaj!

Laška šola v Podgori. — Številke naj govore: Komisija je dovršila svoje delo! Nastela je le — 2? za šolo godnih otrok, od teh so le — 3 domačini, drugi po večini iz Italije! — Dokazalo se je tudi, da tamošnja laška učiteljica je kar sama podpisovala, ne da bi stariši za to vedeli. — Kaj bi počeli gorški harlekin v mestni hiši, ako bi slov. učitelji kaj takega počeli? Gotovo bi zagnali strasen vrišč, in bi učitelji imeli disciplinarno preiškavo s posledicami na vratu.

Povodenj v Furlaniji. — Konec aprila je Soča silno narasla in planila čez bregove. Toda večje nesreče je zabilanila hitra pomoč, katero so prinesli državni inženirji in na državne stroške. Delalo je nad 600 ljudi; prvi stroški so znašali nad 5000 gld., a treba jih bo vsaj še 25.000 gld. — Za ta denar bodo pač gledali proti Dunaju, drugace pa bodo gledali v Turin, kjer je velika splošna ital. razstava in proslava revolucije «contro lo straniero».

Trgovina z železjem v Gorici. — Opozarjamo, da nekateri lahonski trgovci so poslali na deželo — toda ne v Furlanijo? — nekaj znanih barab, da bi ondi ruvale proti novi naši tvrki in sprejemale naročila za Lahe. — Pričakujemo, da naši ljudje posvetijo tem ljudem, kakor zaslužijo!

Novo društvo Omnibus. — V Gorici smo imeli doslej društvo «Omnibus» ali «Tramvaj» (!), kateremu je na čelu g. Usaj. Veliki vozovi so redno vozili med Kormorn in okolodvorom, ob nedeljah in praznikih tudi v okolico. — Ali zdi se, da našim lahomom to društvo ni bilo dovolj lahonsko, zatò so ustanovili neko drugo društvo, ki ima malo manjše vozove. Ker so vozovi novi, so tudi lepsi. — Ali to naj naših Slovencev nič ne moti! Svetujemo jim, naj ostanejo lepó pri starem društvu. — Od novega društva pa pričakujemo, da ne bo sililo v slovensko okolico; vozovi — narejeni nekje v blaženi Italiji — bi se utegnili okuziti, potem jih bo moralo pošiljati razkuževati v Rim.

Voz s senom zgorel. — Neki voznik iz Ročinja je peljal 9. t. m. seno v Gorico. Vsied razbile svetilke se je seno vnelo in v hipu je bil ves voz v ognju. Voznik in pomočnik sta se opekla. Konje sta resila. Seno je zgorelo in voz tudi.

Na Ljubuškem izvršuje slikarska dela v cerkvi akademični slikar, g. Ivan Grohar, znan slovenski umetnik. Prav, da je tamošnje cerkveno predstojništvo izročilo tako delo Slovencu. Naj bi je posnemala tudi druga cerkvena predstojništva v tem pogledu. Na vseh poljih imamo svoje ljudi, pa vendar še ponekod rajši podpirajo tuje.

Iz Jelšan smo dobili dopis, kateri nam pripoveduje, kako na lep način se je tam vršil pred kratkim sveti misijon. Očelje misijonarji so propovedovali in spovedovali neprestano, njihovi nauki so se zasadili globoko v srca poslušalcev, ki so se končno ginjeni poslovili od jih. očelov misijonarjev.

Pošta v Avčah (lasko Anzala) nima naročilnih nakaznic poleg nemškega tudi s slovenskim tekstom, temveč samo «Auftrags-Postanweisung». Sedaj, ko oddajamo pošne plačilne naloge, bomo imeli priliko videti, kako so naši poštni uradi na deželi preskrbljeni z dvojezičnimi tiskovinami. Vse take, kakor pošta v Avčah, bomo prijavljali, da svet izve, kod se naši ljudje še ne brigajo za ravnopravnost slovenskega jezika.

Nekaj za naša županstva ob laški meji. — Nekdo nam poročs: Da uradi pri nas vsiljujejo strankam laščino, to je že stara in pri obstoječih razmerah kaj umljiva reč, ali da slovenska županstva n. pr. vabila, plačilne naloge itd. v laščini pisane, sprejemajo, tega ne moremo umeti. V Brdih je nedavno dobil neki posestnik od županstva laški plačilni nalog c. kr. davkarje v Korminu. Moza je to jezilo. Sel je v Kormin na davkarjo ter zahteval slovenski račun za to, kar ima plačati, ker laščine ne razume. In res so mu brez obotavljanja vstregli. Torej slovenska županstva, nikar ne sprejemajte za svoje ljudi laških vabil itd., temveč zahtevajte vse v slovensčini. Le po tej poti pridemo naprej na lestvi ravnopravnosti! Kaj to, če se vam hlinijo s «podeštá» o raznih prilikah za vsako drugo besedo. Pustite to, pa bodite skozi in skozi slovenski župani!

Naša priloga. — Danes smo priložili povsem točen železniški urnik prog Kormin-Trst z naznačenimi vezavami do Budapešta, Dunaja, Zagreba in Reke na eni strani ter na drugi z vsemi programi v Italiji. — Ta urnik naj se prilepi našemu glavnemu lepaku. — Opozarjamo, da vlaka st. 1006 in 1015 sta n o v a. Pri drugih so neznatne spremembe. — Večerni brzovlak st. 1004 bo vozil tudi v poletnih mesecih.

Glavni naš lepak z vsemi poštnimi, paroplovnimi in železniškimi vezavami izide v juniju, ker takrat bodo razne spremembe. — Opozarjamo na to priliko naše trgovce in obrtnike, da naročé svoj oglas v obrobku lepaka.

Radodarni doneski.

Za «Slogo»:

Prejelo upravnništvo: Narodna taksa v Ajdovščini 1 gld. — Dr. Tuma 5 gld., katere je sprejel od grgarskega skladovnega odbora za odvetniški nasvč. — Po položnici: Vikarij Ivančič, poverjenik v Srpenici, 12 gld. (Prosimo podrobnosti). — Renčan na Dunaju 2 gld.

Za «Solski dom»:

Župnik Josip Poljšak iz Prvačine daljni ebrok ustanovnine 20 gld. — Jurij Mose, trgovec v Gorici, daljni ebrok ustanovnine 10 gld. — Gospica Ana Pavšič, učiteljica v Ročinju, nabrala med Ročinjeci pod geslom: «Zrno do zrna pogača, kamea do kamena pakča» 15 gld. (K temu znesku so pripomogli sosebno nekateri rodoljubni Ročinjci: n. pr. po 1 gld. gg.: I. Leban, Fr. Stanič: po 50 kr. gg.: L. Pavlin, Ant. Ipavec, Andr. Strgar, Ant. R. holin, Ant. Dugar, Ant. Cargo in gospi A. Leban ter A. Perše.) — V krmni pri Bolafiju v Vrtojbi 62 kr. — V krmni pri Batističu 71 kr. — Slovanska mladina v Kopru gld. 2:05 — Proslavljaje poroko gospičce Viktorije Bizjakove iz Dorabergera z gosp. Al. Dolkinom, c. kr. poštnim asistentom, v Gorici, zložili gostje gld. 5:50, k temu dodal oče Bizjak še 5 gld. Skupaj gld. 59:50 — (Koliko so požrli z amorcei, izkazemo prihodnjic!)

Gostje pri belem zajcu, obžalovaje, da urednik «Soče» ni bil navzoč, zložili za telovadno orodje «Goriškega Sokola» gld. 3:07, k temu dodal g. Sajovec 2 gld., skupno gld. 5:07

Društvene vesti.

„Slovenska Čitalnica“ v Gorici priredi v soboto dne 14. maja 1898. drugo pomladansko „Besedo“ s tem le vspešdom: 1. „Pjevajmo“, uglasbil Ant. Foerster; poje moški zbor. — 2. „Vzlet“, uglasbil Nikolaj Claus; dvospev za sopran in alt s spremljevanjem na klavirju, gosli in harmoniju. — 3. Fantazija za gosli in klavir, uglasbil C. Beiot. — 4. „Odvetnika pa kmet“, spevoigrice za tri moške glasove in klavir, uglasbil Fr. Schubert. — Osebe: Prvi odvetnik (tenor I.). — Drugi odvetnik (bas). — Kmet Sempronian (tenor II.). Godi se v pisarnici drugega odvetnika. — 5. „Mornar veslaj“, uglasbil Fab. Zvonar; poje ženski zbor s spremljevanjem na klavirju. — 6. „Slovenske narodne pesni“, harmoniziral in za koncert priredil Mal. Hubad. — 1. „Stoji, stoji, tam Beligrad“, Moški zbor. — 2. „Ko b' sodov ne b' lo“, Moški zbor. — 3. „Zmiraj vesel“, Moški zbor in bariton-solo. — 4. „Lovska“, Moški zbor. — 5. „Je pa davi slan'ca pala“, Mešan zbor. — 6. „Prišla je miška“, Mešan zbor. — 7. „Luna sije“, Mešan zbor. — 8. „Bratci, veseli vsi!“, Mešan zbor. — 9. „Ljubca, povej, povej!“, Mešan zbor. — 10. „Škrjanček poje, zvrzoli“, Mešan zbor. — 7. Duo za klavir in harmonij iz opere „Prodana nevesta“ B. Smetane, priredil J. Löw. — 8. „Danici“, uglasbil dr. Gust. Ipavec; poje šesteroglasen mešan zbor in bariton-solo. — 9. „Ženski jok“, Igra v enem dejanju, poslovenil Val. Mandelc. — Osebe: Dagarin. — Lucija, njegova žena. — Albert Podvinski. — Klotilda, njegova žena. — Kilian, strežaj v hotelu. Godi se v Baden-u. — Pričetek ob 8. uri in pol zvečer. — Vstopnina za društvenike in nedruštvenike 20 kr. Sedež v I. vrsti 40 kr., v II. vrsti 30 kr., v III. in IV. vrsti 20 kr., na stolu 10 kr. Vstopnice, listki za sedeže in besede k „Odvetnikoma in kmetu“ (te po 3 kr.) bodo na prodaj med tednom pri čuvaju v Čitalnici, na večer „besede“ pa pri blagajnici. — Čisti dohodek je namenjen v pokritje stroškov za društvene glasbovine. — K obilni udeležbi vabi prav uljudno Odbor.

Izlet kolesarskega društva „Gorica“ bo nedeljo 15. t. m. v Kanal ob 2. pop. Odhod z Goriškega.

Odbor „Slovenske Čitalnice“ v dol. Vstopiti vabi vse udeležene letnemu rednemu zboru, kateri bo v nedeljo, dne 15. maja t. l., ob 4. uri popoldne v društvenih prostorih.

Razgled po svetu.

Nemri v Italiji. — Kralj Umberto je na slavnosti povodom petdesetletnice prvega italijanskega državnega zbora dne 8. t. m. jako obzaloval prevrat v Milanu ter izrekel nado, da bo stal državni zbor tesno na njegovi strani v obrambo domovine.

Vlada je poklicala drugi del rezervistov iz leta 1873. in en del iz leta 1874. pod zastave. Ko so se zbirali rezervisti v Monzi, jim je ljudstvo hotelo preprečiti odhod v vojsko. Spoprijeli so se trdo tako, da je mnogo oseb ranjenih in tudi nekaj ustreljenih. Vse podrobnosti o prevratu v Milanu niso znane. General Bava Baccaris je baje vladi brzojavil, da je prevrat pri kraju ter da je gospodar Milanu. Po tovarnah so neki spet pričeli delati.

Prevrat se razširja. V Napolju so bili velikanski izgredi. Gradili so barikade, vojaštvo je bilo primorano streljati. Razglašeno je izjemno stanje. Zato ni od tam povsem točnih poročil.

V Milanu je redarstvo zaprlo socijalno demokratične poslanke Turati, Ris-solati in Costo, kateri so po njegovem mnenju prouzročitelji prevrata. 10. t. m. so bili zopet kravji izgredi v Milanu. Zaprli so kar 200 oseb. Pri neki ženski, ki je bila baje v zvezi s socijalnimi demokrati, so našli načrt prevrata in uprizoritelji prevrata so neki dogovorno postopali s somišljeniki po drugih mestih. Vojaštvo v Milanu zaseda vse prometne ulice, gledališča so zaprli. Brzojavni in poštni urad ne moreta poslovati. V Lodi stoji več polkov vojaštva pod generalom Pelloux-om.

Poročajo, da je zaprt tudi urednik lista „Osservatore Cattolico“, sloveči Don Albertario, list pa je ustavljen. Dve ste izgrednikov je udrlo v neki samostan ter se tam zaprlo.

V Padovi so zaprli več socijalistov. Tudi v Gonzanu in Pontederi so bile radi draginje kruha demonstracije. Prišlo je do boja med ljudstvom in vojaštvom ter je bilo ubitih nekaj oseb.

Časnik „Tribuna“ ostro prijemlje one živje, ki sejejo nemir med ljudstvo, „Opinione“ pa pozivlja vse stranke k slogi v teh žalostnih trenotkih.

Takega prevrata v Milanu ni bilo od leta 1848., a tačas je šlo vse proti Avstrijcem. Naudusevalo se je vse za novo ustavo, katera je pa tako slabo gospodarila tekom petdesetih let, da se je moralo ljudstvo upreti, in sicer radi glađu. Kruha ni, to je bil tisti obupni klic naroda do merodajnih čimteljev, ali ti ga niso poslušali in končno je nastal prevrat.

Pred petdesetimi leti vrisk v Milanu za zjedinjeno Italijo, danes pa glad in prevrat. Italijanska država je zapravljala po nepotrebi denar za vojno v Afriki, upravo njeno razjeda že toliko časa korupcija Crispijeva, za

narod pa se ni nič storilo. Pač, ti imenitni gospodarji preblazene Italije so pobirali od žita izredno visoko carino, pomanjkanje žita pa je podražilo moko in kruh in te užitnine so ljudstvo, ki nima skoro nikakega zaslužka, spravile do prevrata.

To je lepa velesila, ta blažena Italija, ki tako gospodarji, da jej narod strada. Sicer so jo smatrali že dlje časa le tako iz navade za velesilo, gnjiloba v notranjosti je bila že kolikor toliko znana — ali od sedaj naprej ni mogoče več pristevati jo takim.

Oj, vi naši lahončki, le inčete jo svojo „Italia unito“, le ponasajte se z njo, da se vam bo smejal ves svet! — Kruha, kruha, „altro che Italia unita!“

V Napolju so dne 10. t. m. napravljali izgrede dijaki, ki so silili delavce, naj opuste delo v tovarni Luca. Redarji so jih razgnali. Tolpa okoli 700 ljudi je v pristaniškem predmestju podrla 2 tramway-voza ter skušala napraviti barikade, ali se je morala vojaštvu umakniti. Ta tolpa pa se je spet zbirala tu in tam po raznih ulicah, metala kamenje na vojake, vsled česar je bilo ranjenih več oseb in jedna ubita. Ljudstvo je zažgalo tudi neko bolnišnico. Tudi v okolici je bilo mnogo izgredov. V Milanu so zaprli tudi okoli 30 menihov.

Iz Rima poročajo, da so v Lunu sli delavci na magistrat ter zahtevali znižanje cen za kruh, kar se je tudi storilo. Hoteli so udreti tudi v vojašnice in v jetnišnice. Redarji in ljudstvo so se spoprijeli in bilo je nekaj oseb ubitih in več ranjenih.

V Mesini se je zbrala tolpa žensk in otrok, ki so zahtevali odpomoči. Poskušali so polastiti se raznih prodajalnic. Vojaštvo je izgrede razgnalo.

Uslužbeni na železnicih v Milanu so ustavili delo. Delavci tovarne Ilvessy v Brevi so storili istotako ter se napotili — več tisoč — proti Milanu.

Razstavo v Turinu so hoteli zažgati. Kralj si ne upa odpotovati nazaj v Rim.

V Milanu silijo ljudstvo od vseh strani. Vojaštvo se mora bojevati z ljudstvom neprestano. 10. t. m. je bil boj vojaštva z ljudstvom, med katerim je bilo okoli 1000(?) dijakov iz Pavije, ki so se bližali Milanu. Ljudstvo je v celoti proti vojakom in baje celo menili streljajo(?) na vojake ter hujskajo ljudstvo proti njim. Vojaki so zasedli vsa važnejša mesta v Milanu, tako tudi kolodvore.

Poročajo, da je število mrtvih 500 in ranjenih okoli 2000.

Laški delavci se gibljejo vsled nemirov tudi drugodi. Tako so imeli v Zurichu, Bernu in Lausannu shode, na katerih so sklepali, da odidejo takoj v Italijo pomagat bratom.

Špansko-ameriška vojna. — Jedna ameriška križarica in jedna večika torpedovka sta skušali priti skozi kanal pri Cardenas ter sta streljali na tri španske ladje. Po pol ure trajajočem boju se je baje posrečilo španskim ladjam, da sta se morali ameriški umakniti.

S Portorika se poroča, da so ameriške ladje preganjale špansko ladjo „Paulino“, kateri se je pa vendar posrečilo dospeti v varno pristanišče. Ameriški brodovje namerava Portoriko blokovati. V bližini so videli neki tri sumljive ladje.

Na Kubo se je bojevala ameriška torpedovka „Winslow“ v nedeljo s tremi španskimi ladjami pri Cardenas ter je jedno uničila. „Winslow“ baje nima nikake izgube.

S Portorika poročajo, da pričakujejo tam Španci brez strahu napad Amerikancev. O nazarjenih blokadi ni ne duha ne sluha.

S Filipini naznanjajo, da odplujejo v varstvo tamošnjih nemških interesov 4 bojne ladje v Manila. Sklebelo se bo za varstvo Nemcev kar najbolje, ali v sedanje razmere se umešavati, ne kaže.

Ameriški admiral Dewey poroča, da postajajo ustaši pri Manili nevarni, ker se odtegujejo njegovemu, kakor tudi nadzorstvu Špancev.

Angleška kolonija v Manili je predložila Dewey-u spomenico, v kateri mu slika svoj kritični položaj, ker ljudstvo trpi lakoto.

Pred Manilo stojita tudi dve angleški bojni ladji, jedna japonska in jedna francoska križarica.

Špansko-atlantsko brodovje je baje dospelo v Kadiks. Tam se je izkrcalo multvo oklopnice „Pelayo“ in nemške križarice „Oldenburg“, katero je, premenivši si kape, korakalo po mestu. Ljudstvu je to jako ugajalo.

Ker se Kineski drži neutralne v vojni, so Amerikanci poklicali nazaj ladjo „Monocacy“ iz Shanghai-a; ladja nosi mnogo živeža in streliva.

Na Špa. skem se v zbornici zastopnikov pritožujejo radi obsednega stanja po nekaterih krajih, posebno v Barceloni. Ako bi časniki napadali vlado, hočejo jih baje uničiti.

Vlada namerava razširiti obsedno stanje čez celo Špansko ter kar najstrožje postopati proti vsem pejavljajočim se nemirov. V Bazi so bili izgredi, pri katerih je bilo nekaj oseb ubitih in več ranjenih.

V Alicanti so bili 10. t. m. izgredi radi draginje kruha. Izgredniki so zapalili colninske urade ter oropali žitne zaloge.

Iz Tampa je odplul dne 10. t. m. transportni parnik ameriških vojakov na Kubo.

Vest, da je bila večja bitka pri ofoku Portoriko, se od španske strani zanikuje. Verjetno je, da zadnje dni ni bilo ne v Atlantskem in tudi ne v Tihem morju nikake večje bitke.

O bitki pri Manili so prišle podrobnosti na dan. Španci imajo nad 200 mrtvih, ranjenih pa od 500 do 700, med tem, ko od Amerikancev ni nikdo padel; ranjenih je samo 8 oseb. Španci so se borili hrabro, kar dokazujejo najboljše kroglje, katere so zapodili v ameriške ladje, Amerikanci pa so želeli maščevati ladjo „Maine“ in za to so napeli vse svoje moči, da uničijo Špance. S klicem: „Spominjajte se ladje „Maine“ so se bojevali Amerikanci ter dosegli popoln uspeh. Dve španski ladji sta zgoreli in jedna se je potopila, druge pa so vjeli Amerikanci.

Dne 1. maja ob 1/2 uri je padla z ar. nala v Manili španska zastava in pokazala se je bela.

Ukaz zapovednika Dewey-a je glasil, špansko eskadro vzeti ali pa uničiti, in zgodilo se je točno po ukaz.

Na Kubo v varstvo avstrijskih podanikov je odplula danes iz Pulja bojna ladja „Kraljica in cesarica Marija Terezija“. Neka španska ladja, kakor se poroča iz Gibraltarja, se je potopila vsled grozne eksplozije. V Španiji se majojo ta dinastiji; Don Carlos ima baje mnogo upanja, da zasede prestol. Vsled poraza Špancev pri Manili skušajo baje diplomatičnim potom uplivati na nje, da opuste nadaljnje vojevanje; plačajo naj Amerikancem odškodnino in prepušče Kubo, ker se neki ne splača nadaljevati vojne.

Razgled po slovanskem svetu.

Iz Opatije. — Prodvčerašnjim sta se sesla tu Ferdinand, knez bulgarski, in Nikola, knez črnogorski. Nikola je odpotoval v London.

Umrl je na Dunaju naglo smrli državni poslanec, dr. Gustav vitez Wiedersperry, člen konservativnega češkega plemstva. Zadel ga je kap.

V Banjuki je izdihnil svojo dušo bivši vojvoda črnogorski, Vrbica, v starosti 63 let. Pobegnil je s Črnogore in se podal v okrilje Avstrije. — Zadnji čas je zadobil pomiloščenje in dovoljenje, da se sme vrniti v domovino.

Hrvaški ban Khuen-Hedervary je dobil od kraljeve kurije na svojo ničnostno pritožbo v zadevi Ertelovi, — o kateri smo obširneje že pisali — odlok, s katerim potrjuje sodbo prvega sodišča, ki je dalo Ertelu prav, da je Khuen-Hedervary — goljuf. Ertel je torej jasno dokazal nepoštenost hrvaškega bana, kateri pa kljub temu se vedno sedi na svojem prestolu. Pa, pod madjarsko vlado je vse mogoče!

Volitev župana na Reki. — Dne 28. pr. m. je občinski svet izvolil županom zopet Mayländerja. Ko ga je guverner v seji vprašal, ako priseže na nove madjarske zakone, je izjavil, da tega ne stori, vsled česar je guverner razpisal novo volitev župana. Ta se je vršila dne 3. t. m. Izvoljen je bil zopet Mayländer, ki je pa guvernerju odgovoril baš tako, kakor prvokrat. Na to je guverner zopet razpisal mestni zbor. Madjari, Madjari!

Češki „Sokol“ namerava prirediti o binokostnih praznikih v Berlinu, kjer živi velika češka kolonija, slavnost. Nemški listi na Češkem pa hujskajo že sedaj na vse mogoče načine, da bi preprečili to slavnost, češ, da Berlinci vendar ne smejo mirno gledati, da bi se v glavnem mestu nemškega cesarstva uprizorila gonba proti Nemcem.

Na vrhji dekliški šoli v Ljubljani prišlo s prihodnjim letom počevati hrvaščino. „Slov. List“ dostavlja, da je to menda njegov uspeh. Naj bo kogarkoli, hvale je vreden! — Kaj pa z — ruščino? Zdaj imamo novo slovnico in slovar!

Spomenik Prešernu. — Vsi izobraženi narodi, veliki in mali, časte, kakor baš morejo, svoje slavne može, ki so si priborili hvalečnost naroda bodisi na slovstvenem, političnem ali kakem drugem polju.

Slovenci smo mal narod, a vendar imamo može, — in ponosni smemo biti na nje — ki bi bili dika tudi kakemu večjemu narodu. Na vseh poljih splošnega napredka se gibljemo, in sicer nagloma, ker smo veliko zamudili, ker smo se začeli zavediti se le takrat, ko so naši sosedje okoli napredovali že vsestransko. — Fa jelo se je daniti tudi po slovenskih pokrajinah. Zora je napačila ter dala prostora belemu dnevu slovenskega naroda. Vstajali so rodoljubi in zavest slovenstva se je razširila do zadnje naše koče.

Ali bili so časi, ko je živel le nekaj slovenskih izobraženih sinov, ki so slutili od daleč preobrat, kateri se ima vršiti v slovenskem narodu. Jeden istih je bil dr. France Prešeren, prvi naš klasiški pesnik. V onih časih, ko naš jezik se ni bil razvil, ko ni bilo slovnice in knjig slovenskih na razpolaganje kakor danes, v onih časih je pel Prešeren v slovenskem jeziku dovršeno svoje poezije, ki so take vrednosti, da je slovenski narod radi istih vreden drug velikim kulturnim narodom.

In pesmi njegove, iz katerih veje tudi srčna ljubezen do cele slovenske domovine, so budil narod naš iz spanja. Gotovo je, da tak moč zasluži hvalečnosti vsega Slo-

venstva, in prav je, da se mu postavi ob stoletnici v središču Slovenije, v beli Ljubljani, na jednem tamošnjih javnih trgov, bronast spomenik. V to svrho se je osnoval v Ljubljani poseben „Odbor za nabiranje pripevkov za Prešernov spomenik“, kateremu sta častna predsednika slovenska pesnika Simon Gregorčič in Josip Stritar.

V odbor so obrani razni znani rodoljubi iz vseh slovenskih dežel. Z Goriškega so odeljeni odboru tile gg.: Ivan Berbuč, c. kr. profesor, dr. Alojzij Franko, odvetnik, Andrej Gabršček, lastnik tiskarn, Emilij Guttmann, c. kr. gozdarski tajnik, Josip Kavčič, c. kr. notar, dr. Fran Kos, c. kr. profesor, Matko Kante, c. kr. vadnični učitelj in okrajni šolski nadzornik, dr. Ignacij Kotnik, c. kr. notar in posestnik v Tolminu, Ignacij Kovčič, veleposestnik pri Sv. Luciji, dr. Andrej Lisjak, zdravnik in posestnik, Aleksander Malorčič, župan in veleposestnik v Divači, Alojzij Sorč, c. kr. poštar in posestnik v Bolcu, dr. Nikolaj Tonkli, odvetnik v Gorici, dr. Karol Triller, odvetnik v Tolminu, dr. Henrik Tuma, deželni poslanec in odbornik in baron Andrej Winkler, c. kr. deželni predsednik, itd. v Gorici.

Na Koroškem bo letos 18 novomašnikov, med njimi samo dva Slovenca, jeden iz Kranjske, jeden iz Štajerske. Ne bilo bi napačno, če bi odhajalo več slovenskih abiturientov, ki se odločijo za duhovski stan, v semenišče na Koroško, da ne bo tam pomanjkanja slovenskih duhovnikov, kar bi bilo zlasti v narodnem oziru od velikanske škode.

Jubilejno leto v Avstriji se je pričelo minolo soboto z otvorjenjem jubilejne razstave. Otvoritev se je vršila najsijajneje. Razstavo je otvoril cesar osebno. Na nagovor nadvojvode Ottona je odgovoril cesar: „Veseli me, da tudi v okvirju te razstave vidim tu združene v ukupno sliko pridobitve duševne in materialne kulture — sliko, ki dovoljuje pogled nazaj na neutrudno in vespešno delovanje minolih desetletij, in ki opravičuje nado, da se oni krogi, ki so pozvani na delovanje v naprednem razvoju na kulturnem in gospodarskem polju, lotijo rešenja velikih nalog bodočnosti, zavedajoči se postavljenih si ciljev in v nadobudnem veselju do delovanja. Hvaležnega srca vsprejemam ta prirejeni mi pojav izkušenih patrijotiskih čustev. Vsikdar bode tudi meni skrb, da bodem izdatno pospeševal vsa ona prizadevanja, katerim se kažejo vspehi na tej razstavi. In sedaj proglašam jubilejno razstavo otvorjeno!“

Sibirski železnica. — Dne 2. aprila t. l. je bil odprt osebni promet na enem delu sibirski železnice in sicer na progi mej Petrogradom in Tomskom. Na nobeni drugi železnici na svetu nima potnik toliko udobnosti, nego na tem prvem sibirskem brzovlaku. Osebni vlaki bodo že letos vozili od Tomska do Irkutska, po kateri progi že vozijo tovarni vlaki; početkom dvajsetega stoletja pa bode imeli že direktno zvezo med Petrogradom in Moskvo v Evropi in Port Arturom, Talienvanom in Vladivostokom v Aziji.

Predstadije za to velikansko podjetje so začeli delati sredi osemdesetih let; zida se 6 let in je v tej dobi že dovršena veča polovica. Dosedaj je ruska vlada izdala za zidanje nad 300 milijonov rubljev. Že sedaj, ko je delo dospelo se le do polovice, čutiljo se v trgovini gospodarske posledice te železnice. Že začetkom januarja t. l. je bil na progi Čeljabinsk-Obi tako velik promet, da so morali število dvojnih tovarnih vlakov od 3 pomnožiti na 7. Ob enem so tudi prisiljeni sedaj odločiti, na kak način bodo spravljali vlake preko Bajkalskega jezera. Po letu kanjijo prevažati vlake čez jezero na trajeklih (v lo prirejenih ladjah), po zimi pa mislijo napejlali čez led električno železnico.

Da je letos tako živahen promet na sibirski železnici, pripisovati je slabi letini v zapadni Rusiji in v Evropi sploh — celo v Avstrijo dohajajo vsaki dan tovarne pošiljave sibirskega žita — vendar lahko rečemo že danes, da odpira ta železnica zameni blaga novo, neizcrpno polje. To resnico je nemška vlada spoznala prva v vsem obsegu ter storila vse, da bodo Nemci imeli kolikor mogoče največ dobička od te železnice. Že danes vzdržujejo nemške paroplovne družbe redno zvezo mej Vladivostokom in Hamburgom; nemška vlada si je pridobila blizo Port Artura, kjer se bode nelala Mandžurska železnica, svoje ozemlje ter bode od tam tem lože in uspešneje podpirala nemške trgovce in podjetnike, delujoče v onih krajih. V Vladivostoku in v Nikolajevsku je že velikih nemških trgovskih hiš in ne bode dolgo, ko bodo imeli Nemci tam svoje konzulate.

Kaj pa Avstrija? Kaj naši kapitalisti? Ti si, kakor kaže, ne upajo še izpod strehe.

Pomorska zveza mej vzhodno Azijo in Evropo ostane pač tudi pozneje, ko bode sibirski železnica dozidana v vseh progah, kajti po železnici bodo pošiljali samo dragocene izdelke evropske in kitajske industrije, čaj, svilo itd., dočim bodo prevajali žito in bolj ceneno blago se vedno po morju. Ker se pa bodo dežele ob železnici razvijale silno naglo v gospodarskem oziru — ter se bode prebivalstvo množilo naglo, rastei bode tudi promet po železnici in po morju in je tedaj spekulacija nemških podjetnikov, ki so se že danes nastanili v najvažnejših mestih vstočne Azije, jako dobra ter se jim tudi sijajno spone-se prav gotovo.

Nedavno se je bila citati mnogokrat, da je čisto nemogoče, da bi mogla sibirski pšenica kedaj konkurirati z ogersko na avstrijskih trgih. To pa se je zgodilo že letos. Tovornina za en kvintal sibirski pšenice znaša do avstrijske meje 5 gld., od Dunaja gld. 150, kar gre za carino in druge troške, znaša iz Sibirije do Dunaja skupaj 9 gld. za metr. cent. ali kvintal, in tako se je zgodilo, da je sibirski pšenica, katero so tukaj prodajali tudi že po 12 gld. kvintal, konkurirala z ogersko. Koliko da je dobil od tega sibirski producent, je seveda drugo vprašanje. Po «Ed.»

Književnost.

Slovenci in mednarodni promet. — Migljaji iz Egipta slovenskim rodoljubom v domovini. Spisal dr. Karol Pečnik, zdravnik v Aleksandriji. Tiskala in založila „Goriška tiskarna“. — Str. 64. — Cena po pošti 25 kr., 10 iztisov skupno le po 20 kr. — Pod tem naslovom je izšla zanimiva knjžica, ki utegne vzbuditi velik preobrat v naši trgovini in obrti. Že zdaj, ko so članki izšli le v „Soči“, se že kažejo vspehi, t. j. ustanovljajo se razne zadruge i. t. d. — Rodoljubi, sezite po tej prezanjivi knjžici, čitajte jo in — delajte po njenih naukih!

„Slovenka“, glasilo slovenskega ženstva. Drugo leto že izhaja v Trstu „Slovenka“, sedaj vsake drugo soboto kot priloga „Edinosti“. Skromna je bila s početka, ali v kratkem je napravila prav lep napredek in kaj čedna je, odkar izhaja v novi tiskarni. V številki za številko čitamo načne pesnice, lepe povesti in razprave, kar vse kaže, da se naše zavedno ženstvo giblje. Zato pa bi tudi morala biti vsaka zavedna slovenska družina naročena na „Slovenko“. Mi jo kar najtopleje priporočamo.

Foulard - Seide 65 Kr.

bis fl. 335 p. M. japanesische, chinesische etc. in den neuesten Dessins und Farben, sowie schwarze, weisse und farbige Henneberg-Seide von 45 Kr. bis fl. 14-95 per Meter — in den modernsten Geweben, Farben und Dessins. An Private porto- und steuerfrei ins Haus. Muster umgehend. Seiden-Fabriken G. Henneberg (k. u. k. Hof.). ZÜRICH. [2]

Splošno je priznано pri železnih izdelkih kot najboljšo prebavljivo in odvajalno sredstvo

Gascara Sagrada Malaga vino

iz deželne lekarne „Pri Mariji pomagaj“ Ph Mr. Milan Leustek v Ljubljani. 1 vel. stekl. gld. 120. — Razpošilja se z obratno pošto. 117. 27

Javni ples v Skriljah

bode v nedeljo dne 15. t. m. 136 Prireditelji plesa.

Službo išče

zdrav 22 letni mladenič, v Gorici ali na deželi. Več pod št. 137 pri upravnistvu.

Hiša na prodaj,

ki je v prav dobrem stanju in zelo pripravna za krčmo!!! Poslojpe se nahaja za velikim trgovim v Ajdovščini. V tem krčmari se že polno let in zajedno proda se i krčmarsko opravo! V prtiličju je troje stanovanjskih prostorov, več hlevov in hramov, v prvem nadstropju pa so tri sobe: podstrešje je porabno za razne gospodarske potrebe; vse je lepo urejeno. Dvorišče je obzidano. Hiša ima št. 115. Natančnejši podatki se poizvedo pri upravnistvu lista, kamor naj se pošiljajo ponudbe.

Čast mi je javiti, da sem s svojim družbenikom-domačinom

otvoril tovarno sodine vode

(šifonov in pokalic)

na Goriščeku št. 2. pri Vaňoku.

Nadejam se, da bode naše sl. občinstvo podpiralo započeto domačo obrtnijo in to tem raje, ker bode postrežba točna, pijača izborna po navadni ceni.

Odlčnim štovanjem udani

Josip Hrovatin, tovarnar.

104 10-12

Štev. 301.

132-2

Razglas.

Naznanja se, da

javna dražba

zastavlil I. Zetrileta, t. j. mesceev

januarja, februarja in marca 1897.

začne v ponedeljek, dne 13. junija 1898. ter se bo nadaljevala naslednje četrtke in ponedeljke.

Od ravnateljstva zastavljavnice in z njo združene hranilnice,

V Gorici, dne 5. maja 1898.

Podpisana priporočala slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi, svojo novo urejeno

prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pijače, n. pr.: Francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, gorušice (Senf) ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odlčnim spoštovanjem

Kopač & Kutin

73 trgovca v Semeniški ulici št. 1 v hiši, kjer je „Trgovsko-obrtna zadruga“.

Svoji k svojim!

Priporočam veleslavnemu občinstvu v Gorici in z dežele svojo lepo urejeno

brivnico

na Travniku stev. 21, zraven Paternoiljeve knjigarne in tolerije.

Objubuje točno in hitro postrežbo, se tople priporočam udani

Anton Pucelj, brivski mojster.

68-14

Leta 1881. v Gorici ustanovljena trdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

prilporeča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za turkvaše potrebe, voščeno svečo itd., vse po zmernih cenah. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporočala slav. občinstvu tudi svojo tiskarno šk na pečilo. (P. el.)

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da sem zapričel v Trsto trgovino za komisijonalno in špedicijsko poslovanje.

Naročila in sicer mala v pošiljalvah po 5 kr. po pošti in od 30 kg naprej pa po železnici, izvrševal bom točno in cen.

Razpošiljal bom razen kolonijalnega blaga tudi druge na trg spadajoče stvari, kakor: sadje, zelenjavo, ribe i dr. Pečal se bom z razprodavanjem domačih pridelkov, s prijemanjem blaga v svoja skladišča, dajal na ista naplačila in posređoval dotično prodajo na korist lastnika.

Trgoval bom tudi z vinom na deželo. Sprejemam zastopstva trdnih — za konkurenco sposobnih — trdnih in polaganj za to kvevje.

Nadejaje se, da se me sorojaki domislijo, ostajam odlčnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan,

116 (el.) v ulici S. Francesco št. 6.

Zaloga piva

iz prve kranjske eksportne pivovarne

T. Fröhlich-a

na Vrhnikih pri Ljubljani v Rabatišču 18. — Gorica — via Rabatta 18.

Priporočala se p. n. gg. gostilničarjem in zasebnikom v mestu in na deželi.

Prodaja izborno pivo v sodčkih po 1/1, 1/2, 1/4, 1/8, in v steklenicah po 1/2 L.

Steklenice pridejo iz pivovarne napolnjene, pasterizirane in plombirane.

NB. Glede cene in dobrote piva se ne bojim konkurence.

Kojakom v mestu in na deželi se tople priporočala z geslom

Svoji k svojim!

74 12-8 Joško Rovar, zastopnik pivovarne.

SAUNIG & DEKLEVA

V Gorici — Nunska ulica 14-16 — V Gorici

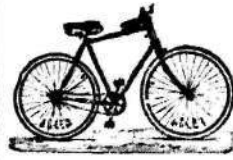
Prodajalnica

in

edina mehanična

popravljalnica

šivalnih strojev.

Brez konkurence! V zalogi se nahaja nad 100 šivalnih strojev n. pr. za čevljarje, krojače in šivilje. Vsi stroji za šivilje se vdobe od gld. 32 naprej.

V zalogi imata tudi dvokolesa, puške in samokrese.

C. kr. privileg. krojni aparati.

Edina slov. zaloga dežnikov, solčnikov in rokavic za dame gospode in uradnike.

M. POVERAJ

krojarski mojster in trgovec v Gorici na Travniku

v hodniku in v I. nadstropju v h. št. 22.

Bogata zaloga vsakovrstnega blaga, gotovih oblik, perila, vseh priprav za oblake za vsaki letni čas. — Blago se prodaja tudi na meter

in sicer le v prvem nadstropju.

Sprejemajo se naročila za izdelovanja raznih oblik (jakete, peterine, haveloke) tudi za dame po naj- 14-18 novejši modi.

14-18

Klepar Artur Makutz

Ozka ulica 1. — GORICA — Via Stretta 1.

prijeto a

Škropilnice proti peronospori (ponovljene po Vermorelovi sestavi). Baker je trd in svetel. Zaliske (valvole) se more lahko premeniti. Škropilnica je sestavljena priprosto in tako, da škropi lahko na tri načine po volji lastnika.

Cena je zelo nizka.

Stroj za žvepljanje sodov iz cinkanega železa. Priprava za obvarovanje vina pred plesnobo in cikanjem pri ločenju iz soda (kan). 81 13 10

Meh za žvepljanje grozdja raznih sistemov. Cevi iz gume za vsakovrstne škropilnice. P. 48 9-3

Sprejemlje v popraviljanje vsakovrstne druge škropilnice, kakor tudi prevzema vsa druga v kleparsko obrt spadajoča dela.

Račun bilance „Goriške ljudske posojilnice“ za leto 1897.

G. knj.	A k t i v a		P a s i v a				
	gld.	kr.	gld.	kr.			
96	Denarnični račun: za gotovino konec leta 1897.	10712	82	89	Račun glavnice: za našo sedanjo glavnico s 3683 deleži po 10 gld.	36830	
98	Račun vrednostnih listov: za vrednostne liste po kupni ceni	7891	33	105	Račun hranilnice: za znesek hranilnih vlog	368830 39	
81	Račun pohištva: za sedanjo vrednost našega pohištva	180	77	98	Račun upnikov hranilnih obrestij: za vse do 31. decembra 1896, kapitalizovane hran. obr.	19729 16	
92	C. kr. poštna hranilnica na Dunaji: za preostanek našega poštno-hranilnega imetja	435	25		za vse v letu 1897, naložene hran. obresti	8431 79	
94	Centralna posojilnica slov. v Krškem: za naš delež pri tej posojilnici	103	33	86	Račun posojilnih obrestij: za vse preplačane pos. obresti	28160 95	
111	Združeni tekoči računi: za naloženi denar pri drugih zavodih		538	58	107	Račun deležnin: za še ne terjane deležnine	3790 86
100	Račun posojil: za posojila društvenikom		17237	07	90	preneskov: za saldo prehodnih postavk	1108 39
85	doz. obrestij: za vse zaostale obresti do konec leta 1897.		417873	84	70	rezervnega zaloga: za znesek čistega rezervnega zaloga do 31. decembra 1897.	387 31
			3121	23		za vstopnine leta 1897, po § 3. društvenih pravil	13101 48
			457555	61	99	Račun izgube in dobička: za prenos ostal. dobička iz leta 1896.	140
						za letošnji čisti dobiček	46 30
							5159 96
							5206 26
							457555 61

V Gorici, dne 31. decembra 1897.

Ravnateljstvo:

Dr. Henrik Tuma, ravnatelj.

Dr. Franjo Kos.

Andrej Gabršček.

Franjo Ferfila, preglednik.

Nadzorstvo:

Mons. Avg. Fran Košuta, († 1. jan. 1898.)

Dr. Alojzij Franko, ravnateljjev namestnik.

Miroslav Premrou, tajnik.

Dr. Andrej Lisjak.

Ivan Dekleva.

P. Drašček

trgovec z jedilnim blagom v Stolni ulici št. 2. v Gorici

priporočala se p. n. slovenskemu občinstvu v 61 Gorici in z dežele.

Prodaja kavino primeso iz tovarne ARNOLD & GUTMANN z Dunaja. Zaloga žveplenk družbe sv. Cirila in Metoda.

Nova kotlarska delavnica

v ulici Morelli št. 17. v Gorici.

Velika zaloga kotlov vseh vrst. Baker kockast v ploščah in kotli za žganje francoske sisteme. Škropilnice proti peronospori, zagotovljene solidnosti in točnosti. Sprejemljejo se vsakovrstna v kotlarsko stroko spadajoča dela, kakor tudi nikljanje sabelj, dvokoles itd., in sicer vse po takšnih cenah, da se ne boji tekmovanja. Prosi se, zapomniti si ulico in številko hiše. Za obila naročila se priporočala udani

Anton Tabaj, kotlarski mojster.

Važno za vsakega.

Razprodaja po čudovito nizkih cenah: 1 krasna žepna ura (anker - Remontoir) z niklom gravirana, 3 letna garancija; 1 elegantna verižica k uri z lepim privzokom (pariški sistema, na zahtevanje iz nikla ali pozlačena); 1 elegantna igla za kravate gospodov iz ameriškega zlata double s ponarejenimi briljanti; 1 par lepih uhanov iz pravga 12 lot. srebra, e. kr. punciranih; 1 par krasnih gumb za zaplestnice iz ameriškega zlata double s ponarejenimi briljanti; 1 garnitura gumb za srajce in ovrtnice iz ameriškega zlata double, 5 komadov. Teh 12 krasnih predmetov razpošiljam, dokler obstoji zaloga, proti povzetju ali proti naprej poslani gotovini samo za gld. 275 kr. (Le žepna ura je stala prej 5 gld.). Kar ne bi prijalo, se sprejme tekom 8 dnij nazaj.

E. Holzer, 129 101-3 zaloga ur in dragocenostij, Krakovo, Stradam 18.

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetlino Na kvoski razstavi s prvo ceno — srebrno svetlino

Tovarna uzornih telovadnih priprav

JOS. VINDYŠ - A,

v Pragi na Smihovu

(Praga-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816.

se priporočala k popolnemu uzornemu prirejevanja sokolskih in šolskih telovadnic po najnovejših pripoznanjih in praktičnih sestavih.

V ta dokaz je na razpolago mnogo priporočalnih sprisal domačih in inozemskih. Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerne, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Geniki, proščani in načrti za popolne telovadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštne prosto. 80, 52 22

Poprave izvršuje po najnižjih cenah.